

Χλωριόντα (Chlorides)

Διεθνής νομοθεσία.

Η Οδηγία 98/83/ΕΚ ορίζει σαν παραμετρική τιμή τα 250 mg/L και κατατάσσει την παράμετρο αυτή στις ενδεικτικές παραμέτρους του Παραρτήματος 1 Μέρος Γ.

Σημασία της παραμέτρου

Υψηλές συγκεντρώσεις χλωριόντων στο νερό προσδίδουν μία δυσάρεστη γεύση. Νερό με συγκέντρωση μεγαλύτερη από 150 mg/L **επιταχύνει την διαδικασία της διάβρωσης στους μεταλλικούς αγωγούς** με αποτέλεσμα να εντείνονται τα φαινόμενα "καφετί"

χρωματισμού του νερού λόγω σκουριάς. Το χλώριο είναι ευρέως διαδεδομένο στην φύση και συνιστά περίπου το 0.05% του στερεού φλοιού της γης. Το μεγαλύτερο από αυτό το ποσό ευρίσκεται διαλυμένο στην θάλασσα. Εν τούτοις το χλώριο που ανευρίσκεται στο φυσικό γλυκό νερό είναι σε πολύ χαμηλές συγκεντρώσεις. Σε αμόλυντο γλυκό νερό η συγκέντρωση των χλωριόντων είναι συνήθως κάτω από 10 mg/L. Εν τούτοις, υπόγειοι υδροφόροι που ευρίσκονται κοντά στην ακτή μπορεί να παρουσιάσουν πολύ υψηλότερες συγκεντρώσεις λόγω της διείσδυσης θαλασσινού νερού. Μερικοί ποταμοί επίσης μπορεί να παρουσιάσουν αυξημένες συγκεντρώσεις χλωριόντων λόγω μόλυνσης από βιομηχανικά απόβλητα.

Η διάβρωση των μεταλλικών σωλήνων είναι ένα πολύ σύνηθες φαινόμενο όταν το νερό είναι "επιθετικό" και έχει ως αποτέλεσμα τον χρωματισμό του νερού

Γενικές πληροφορίες

Τα χλωριόντα αποτελούν μία από τις κύριες κατηγορίες ανόργανων συστατικών των φυσικών υδάτων και η συγκέντρωσή τους ποικίλει ανάλογα με την κατηγορία και την προέλευσή τους. Ο έλεγχος της παρουσίας των χλωριόντων στα ύδατα (πόσιμο, άρδευσης, νερό για βιομηχανική χρήση) είναι απαραίτητος προκειμένου να καθορισθεί η ενδεικνυόμενη χρήση τους.

Η συγκέντρωση χλωριόντων στα αστικά λύματα και τα στραγγίσματα στερεών απορριμμάτων είναι σχετικά μεγάλη. **Αυξημένες συγκεντρώσεις χλωριούχων συστατικών στα υπόγεια ύδατα είναι σοβαρή ένδειξη ρύπανσης των υδάτων αυτών από χώρους τελικής διάθεσης στερεών αποβλήτων.** Νερό που περιέχει συγκέντρωση μεγαλύτερη από 250 mg/L αποκτά αλμυρή γεύση.